

СОФИЯ ПРЕДИ 40 ГОДИНИ

по Д. Ганчев.

В центъра на сегашна София преди 40 години имаше един двор—цял пущиняк. В джното му се гущеше малка кжщичка, а по средата между буренака се издигаше голяма черница. Край нея лежеше вжрзана една тжмносива мечка, каквито са всички нашенски мечки.

По онова време шопите и мечките се срящаха и разправяха твжрде често и Витоша. По-късно, когато Софийските селяни се научиха в казармата, какво нещо е пушка, на четирекраките им сжседи стана тясно в планината. Тогава всеки пазарен ден се разнасяха из града за продан *мечи кожи*. Често се донасяха и малки живи мечета. Някои ги купуваха, хранеха и се забавляваха с тях. Така бе купена и опитомена и мечката, за която разказваме. Тя беше станала вече двегодишна мецана — едра, рунтава и страшна.

Тази вжрзана мечка бе причината да бжде тогава постоянно шумна и весела затжнтената уличка сжс запустялия двор. Куп деца вжв всяко време висяха край поваления стобор на двора. Те хвжрляха кжм мечката дребни камжчета, доближаваха я и я дразнеха с пржчки.

Тя не обичаше това. Изправяше се на задните си крака, ревеше и се хвжрляше кжм децата. Тогава те, макар и да знаеха, че мечката е здраво вжрзана, пищяха и бягаха кжм улицата.

През мястото на някогашния двор-пущиняк, гдето се излежаваше вжрзана о черницата голямата рунтава мечка, сега минава една от най-хубавите Софийски улици. По нея всяка вечер се разхождат много хора и никому не минава през ума — какво е било тук преди 40 години.

х. с.